

Interesse som oftest saa stærkt optagen af vort Arbejde, at vi ikke føler os særlig fristede af Fornøjelser og endnu mindre af Stadsen. For den Kvinde, som fra Morgen til Aften maa arbejde med sit Husvæsen, er det en Hvile og Adspredelse at komme lidt ud; men for os, der flere Timer daglig maa arbejde ude, er det en Hvile at komme hjem. *Nej, det er ikke Luksus og Fornøjelser, vi ved vort selvstændige Erhverv vil naa; men det er en i pekuniær Henseende uafhængig Stilling.* der sætter os i Stand til at indrette vort Liv efter vort eget Hoveds og Hjertes Krav, uden at vi skal være tvungne til at leve af Naadegaver eller fristede til at sælge os for Brød.

Den, der betragter det som en Ulykke, at en Kvinde skal være nødt til at gifte sig uden at elske, kan ikke paa nogen bedre Maade end ved at lade sin Datter oplære til at kunne forsørge sig selv sikre hende mod en saadan Nedværdigelse; thi den Kvinde, som af Erfaring ved, hvor godt det er at arbejde i et Fag, hun har Lyst og Evner til, og hvorved hun kan ernære sig, hun kommer ikke til at føle sig tiløvers og ringeagtet, fordi hun ikke bliver gift; hun gifter sig heller ikke for Brød eller for at faa en Gerning at leve og ofre sig for, at ikke hendes Liv skal blive tomt og interesseløst, men hun forstaar, at Livet ogsaa for den ugifte er værd at leve og gennem trofast Arbejde kan bringe en Lykke, der vel ikke er saa jublende som den ægteskabelige Kærlighedslykke, men dog er en Menneskelykke, hun langt vil foretrække for den Lod at leve sit Liv i Ægteskab med en Mand, *hun ikke har Kærlighed til,* eller som ikke er hendes Kærlighed værd.

Det er Synd at opdrage et Pigebarn med Ægteskabet som eneste Livsmaal; thi ingen Far og Mor kan sikre sig deres Datter den Lykke at elske og blive elsket, ingen ved, om den Lykke er hende beskaaren.

Det er bedre, at Forældrene spekulerer paa, *hvad Pigebarnet skal lære, end paa, hvad hun skal være.* Det er klogt, om de i Tide søger at vække Pigebarnet til Eftertanke og hjælper hende til at klare sine Tanker, at baade hun og de kunde blive klog paa, *hvad hun har Lyst til, og hvad hun dur til, at hun kan finde og fylde sin Plads.* Hvor vidt hun saa skal giftes eller ej, kan de ganske trøstigt overlade til hende selv, det bliver dog hende, der skal træffe Valget, om det skal blive til Lykke. At en Kvinde ved eget Arbejde har vundet en selvstændig Stilling, vil hjælpe hende til at stille hende frit i Valget af Ægtefælle. Om en Kvinde elsker en fattig Mand og han hende, da vil det ikke sjældent være saa, at de ikke kunne gifte sig, fordi *hans Arbejde ikke bringer saa stort Udbytte, at en Familie kan leve deraf,* kan hende Frygten for kommende Nød gør, at de da aldrig